

běře na sebe povinnost k placení mimořádného příspěvku přiměřeným penízem ročním. Stěžovatelka však, odvolávajíc se na dřívější korespondenci, žádá v dopisu toliko o sdělení výše příspěvku. Vzhledem k tomu, že před tímto dopisem, jak nahoře je vyloženo, stěžovatelka závazku platiti mimořádný příspěvek na se nevzala, nelze dotaz její ze dne 24. května 1919 interpretovati v ten rozum, že byl učiněn v předpokladu existentní již povinnosti přispívati na udržování silnice přiměřeným ročním penízem; a padá tak celý základ, na němž buduje naříkané rozhodnutí vznik stěžovatelčina závazku.

Dav se svěsti mylným právním náhledem, že projevy svrchu řečenými byl založen smluvní závazek stěžovatelčin, opominul žalovaný úřad zabývati se výrokiem silničního výboru, z něhož se stěžovatelka odvolala.

Okresní silniční výbor svým usnesením ze dne 11. srpna 1919 dovolil totiž stěžovatelce k její žádosti, že může svým nákladním automobilem spolu s vlečným vozem jezdit po okresní silnici D.—M.—K.—M., a vázal svoje povolení na řadu podmínek, mimo jiné také na podmínku, že stěžovatelka bude přispívati na udržování silnice ročním penízem 5000 K. Okresní výbor silniční nevyvozuje tedy povinnost stěžovatelčinu ze smlouvy, nýbrž ukládá ji stěžovatelce jako podmínku určitého užívání okresní silnice. K rekursu stěžovatelčinu bylo se tedy žalovanému úřadu zabývati otázkou, zdali silniční výbor okresní právem tuto podmínku k svému povolení připojil. Žalovaný úřad se však touto otázkou nezabýval a neučinil otázku zákonnosti řečené podmínky předmětem svého instančního přezkoumávání. Pokud se tak nestalo, nemohl ani nejvyšší správní soud otázkou touto se obírat.

V tom, že žalovaný úřad o otázce, která mu byla rekursem k rozhodnutí předložena, rozhodnouti opominul, spočívá však podstatná vada řízení. Pro tuto podstatnou vadu řízení, jež je důsledkem mylného právního náhledu žalovaného úřadu o existenci smluvního závazku stěžovatelčina, slušelo naříkané rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o správ. soudě.

Č. 885.

Pokračovanie pred najvyšším správnym súdom:
Najvyšší správny súd zruší rozhodnutie nekompetentného správneho úradu ako zmatočné — i v tom prípade, keď sťažnosť napadá rozhodnutie iba po stránke vecnej.

(Nález zo dňa 14ho júna 1921 č. 7437.)

V e c: Arnošt P. z Viedne (adv. Dr. Alad. Porzsolt z Bratislavy) proti župnému administratívne mu výboru v Bratislave stran prenájmu honitby.

V ý r o k: Napadnuté rozhodnutie zrušuje sa ako nezákonné.

D ô v o d y: Napadnutým rozhodnutím zrušil administratívny výbor župy Bratislavskej usnesenie zastupiteľstva obecného veľkoobce D. z 8ho júla 1918 a z 12ho septembra 1919 o prenájmu polovného práva na pra-

vom brehu Dunaja a uložil obecnému zastupiteľstvu, aby právo to dalo do prenájmu riadným zákonom predpísaným spôsobom.

O sťažnosti do rozhodnutia toho podanej uvážil najvyšší správny súd takto:

Podľa § 3 zák. čl. XX. : 1883 na pozemkoch nespádajúcich pod § 2 tohoto zákona a na priestoroch patriacich obciam má sa právo pol'ovne dať do árendy na dobu najmenej 6 rokov. Pre postup pri prenájmu platia predpisy § 120 zák. čl. XXII. : 1886, ale prenájomnú zmluvu treba vždy predložiť županovi ku schváleniu. Dľa cit. §u 120 môže sa prenajať obecný majetok z pravidla len cestou verejnej dražby — podmienky dražobné a vyvolaciu cenu stanoví obecné zastupiteľstvo, ktorému prináleží aj právo zmluvy prenájomné schvalovať.

V prípade danom odoprel administratívny výbor župný schváliť zmluvu o prenájme pol'ovky — teda orgán, ktorému vôbec vo smysle § 3 zák. čl. XX. : 1883 neprínaľeží právo zmluvu o prenájme pol'ovky schvalovať. Sťažnosť sice nevytýka vadu túto a sťažovateľ ako prenájomca pol'ovného práva brojí jedine proti neschváleniu zmluvy tej, tvrdiac, že nájomné, ktoré obec za pol'ovné právo od neho mala dostať, je výhodné pre túto a že okolnosť, pre ktorú nebola zmluva schválená, t. j. že doba prenájmu bola stanovená na menej než 6 rokov, nie je dôvodom pre neschválenie zmluvy.

Ponevác ale neschválenie vyslovil administratívny výbor župný, ktorému dľa zákona neprínaľeží právo schvalovanie prenájomných zmluv týkajúcich sa práva pol'ovného — ide o výrok úradu nekompetentného, nemajúceho v otázkach, o ktoré ide, žiadnej moci úradu. Je teda pokračovanie úradu nulité a vadné, preto aj najvyšší správny súd rozhodnutie úradu tohoto musel ako nezákonné zrušiť dľa § 7 zákona z 22ho októbra 1875, č. 36 r. z. z r. 1876, aniž by mal možnosť rozhodovať o námietkách sťažnosťou uplatňovaných a vysloviť sa o oprávnenosti županovej neschváliť zmluvu, ktorá nevznikla za šetrenie foriem zákonom predpísaných a dáva pol'ovku do prenájmu pod minimálnu, zákonom stanovenú lehotu.

Č. 886.

Úředníci státní: * Předpis § 1, odst. 4 zák. ze dne 14. května 1896 č. 74 ř. z. o počítání 6 měsíců za celý rok nemůže býti rozšiřován na počítání doby potřebné pro nápad vyšších platových stupnic neb osobního přídatku ve smyslu § 50 služ. pragm.

(Nález ze dne 15. června 1921 č. 7436.)

Věc: Alois D. v Brně proti ministerstvu spravedlnosti o zaopatřovací požitky.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Stěžovatel, narozený 4. července 1852, nastoupil soudní praxi 7. dubna 1879, byl 7. září 1909 jmenován radou vrchního zemského soudu v VI. hodnostní třídě, obdržel 2. stupeň platu VI. hodnostní třídy od 1. února 1914 za současné výplaty jednorázového příspěvku za dobu